

22 Σεπτεμβρίου 2009

Ε DE VRACIA - 22 septembrie nian)

[αριακές Μορφές](#)

UITAT DE TOȚI, DAR SFINȚIND PĂMÂNTUL PE

CARE-L CĂLCĂM

Astăzi, 22 septembrie, facem pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Sofronie, Episcop de Vracia (Bulgaria), un sfânt de naționalitate bulgară și înscris în Aghiologhionul Bisericii de către Biserica soră de peste Dunăre în anul 1964.

Dacă foarte puțini români știu despre existența acestui sfânt, cert e că și mai puțini știu că acest Sfânt Sofronie, în ultimii ani ai vieții sale, a găsit ospitalitate avraamică pentru nevoințele sale sihăstrești și pastoral-misionare în Țara Rămânească de la început de veac XIX, adormind în cetatea Bucureștilor și fiind îngropat în mănăstirea pe care a stărețit-o...

Bucureștenilor, minunați-vă de darul lui Dumnezeu și vă rugați! Rugați-vă și căutați comoara de sub picioarele voastre! Rugați-vă și scoateți lumina de sub obroc și puneți-o în sfeșnic, ca să lumineze tuturor celor din casa Bisericii noastre!

În continuare puteți citi viața pe scurt a sfântului, așa cum o prezintă Părintele Macarie Simonopetritul în „Noul Sinaxar al Bisericii Ortodoxe”, vol. I, pp. 237-239. Traducerea ne aparține.

„Sfântul Sofronie – în lume Stoiko Vladislavov – s-a născut în 1739 în orașul bulgar Kotel. Orfan de mic, la vârsta de nouă ani, a intrat la o școală bisericească, unde a învățat limba slavonă și limba elină. După terminarea studiilor s-a căsătorit și a fost hirotonit preot (1762) în ținutul natal. Lucrarea sa era predicarea cuvântului dumnezeiesc în limba bulgară simplă, traducerea Vieților Sfinților din grecește și din slavonește în bulgărește și predarea lecțiilor de religie la ucenicii școlii bisericești. Această mare activitate pastorală i-a atras invidia altor preoți bulgari, care deseori prin felurite uneltiri încercau să-i facă rău; ([περισσότερα...](#))